

416

Διαθήκη

φ. 230^Γ

/ Φ. 236

/ [+ E]ἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 19/
εἰς τὸν οἶκον / [τ]οῦ μισέρ Λορέντζου Γᾶ ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε
τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν / ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τοῦ Κυρίου τὸ λόγον
διὰ τοῦτον καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἄνωθεν μισέρ Λορέτζου / ἡ κερά Καλὴ εὐρισκομένη εἰς
κλίνην κατὰκοιτην καὶ φοβιζαμένη τὴν ἁωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν
καταλάβῃ ἀφνίδια καὶ μείνῃ ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσε / ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα
νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης διαθήκης διορθωθῇσεται / σῶο γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκε-
ραία τὴν γλῶττα καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐπὶ τῆς / αἰσθήσεως καὶ ἐν μπρώτοις
ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπην καὶ τε / τελειωμένη συνχώ-
ρεσιν ἔπειτα ζητεῖ καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῆς ἵνα λέγειν ᾶ / τῆς τύχῃ θάνατος
νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν Ἀγίαν Κυριακὴν ἀφήνει τῷ / παιδίῳ τῆς ὀλω-
νῶ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς, ἔπειτα ἀφ' / οὗ
τῆς θυγατέρας τῆς τῆς Ἑρήνης τὸ ἴδιο σπίτιν ὅπου κάθονται τὸ ὅποῖο λέγειν πῶς
ὁ / ἄνδρας τῆς ὁ μισέρ Λορέντζος τῆς ἐπαύλησεν πράματα καὶ ἐγόρασεν τὸ ἴδιο
σπίτιν καὶ / ἔχει τὴν ἀγορὰ ἀπάνω του καμωμένη καὶ ἔτζι με τὸ θέλημάν του τῆς
τὸ ἀφήνει ἐδῶ πα / ρὼν καὶ ὁ αὐτὸς μισέρ Λορέντζος καὶ με τὸ θέλημά του καὶ
αὐτὸς τῆς τὸ ἀφήνει νὰ εἶναι ἐδικόν / τῆς κάνοντάς τῆς καὶ κοντετζιόνε ὅτιν εἰ μὲν
καὶ δώσῃν ὁ Θεὸς καὶ παντρευτῇν καὶ κάμῃ παι / δία νὰ τὸ δώνῃ καὶ αὐτὴν τῶν
μπαίδιων τῆς, εἰ δὲ καὶ ἀποθάνῃ ἄκληρην νὰ πηγαίνῃ εἰς / τὰ ἄλλα τῆς ἀδέλφια
τὰ ἀσερνικά εἰ δὲ καὶ ἐθέλασιν ἀποθάνου καὶ αὐτὰ νὰ / πηγαίνῃ πάλι τὸ αὐτὸν σπί-
τιν εἰς τὰ χέρια τοῦ πατέραν τῆς τοῦ μισέρ Λορέντζου. Ἀκόμῃ / ἀφήνει τῆς καὶ τὸν
μπάνκον ποὺ ἔχουν στὸ ἴδιο σπίτιν καὶ μιὰ κασέλα καὶ ἓνα παπλωμα / τάκι πολί-
τικον καὶ ὅ,τι μασαρία τῆς εὐρίσκεται. Ἀκόμῃ ἀφήνει τῆς εἰς τὸ Ἀπεράθου / στὸ
Δῆμο τὸ χωράφι ποὺ ἔχει ἐκεῖ τὴν μπάρτη τζη καὶ ἀκόμῃ στὸ Καμάριν ἓνα χωράφιν
/ λεύτερη σύνμπλιο τοῦ παπᾶ Νικολοῦ τοῦ Παπαδάκη. Ἀκόμῃ ἄλλο ἓνα κομμάτι
χωράφι / στὸν Ἀσὼ με συκὲς καὶ ἀχλαδιές καὶ ἔχει καὶ τὸ ἄλλο μισὸν ὁ μισέρ Τζα-
νῆς Μπαρόντζης καὶ / ἔχουν το ὅλο τὸ πρᾶμα μαζὶν καὶ κρατεῖν τὴν μπάρτη τος
διὰ τρία ρεάλια καὶ νὰ / τὰ δώσῃν νὰ τὰ ξαμαχέψῃν νᾶναι καὶ αὐτὸν ἐδικόν τῆς λέ-
γοντας καὶ τοῦτον ὅτιν εἰς τὰ / πράματα τὰ ἄνωθεν ὅπου τῆς δώνει ἡ μάνα τῆς
εἰ μὲ καὶ παντρευτῇ καὶ κάμῃ παιδία νὰ / τὰ δώνῃ καὶ αὐτὰ τῶν μπαίδιων τῆς, εἰ

δὲ καὶ ἀποθάνη ἄκληρην νὰ στρέφονται εἰς τὰ ἄ / λλαν τῆς ἀδέλφια, εἰ δὲ καὶ ἀπο-
θάνου καὶ τὰ ἄλλα τῆς παιδία νὰ πηγαίνη τοῦ Καμαρί / ου τὸ πρᾶμα εἰς τὴν
Παναγία στ' Ἀπεράθου καὶ τὰ ἄλλα δύο νὰ εἶναι τῆς Ἀγίας Κυρια / κῆς ἐδῶ στὴ
χώρα ἐδῶ ποὺ θὲ νὰ ἐνταφιαστῇ. Ἀκόμα λέγειν καὶ παραγγέλει τῆς θυ / γατέρας
τῆς ὅτι νὰ εἶναι καὶ νὰ στέκην εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ / κυροῦ τῆς / καὶ εἰς τὸ θέ-
λημάν του εἰ δὲ / καὶ ἤθελε ἔβγειν ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν του καὶ ἤθελε κάμει καμμία
ἀταξία εἰς ἐντροπὴ τοῦ / κορμιοῦν τῆς νὰ μὴ μετεχένη τίποτις ἀπ' ὅ,τι τῆς ἀφήνου
μόνο νὰ πηγαίνου εἰς τὰ ἄ / λλα τῆς ἀδέλφια. Ἐτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτά-
ριου εἰ ἔχειν παρανκεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐ / χι εἰ μὴ ἡ παροῦσαν τὸς δια-
θήκη θέλει εἶσται ἰσχυρὰ καὶ ἀσκανδάλιστην καὶ βεβαία καὶ μήτε ἀπὸ τὰ / ἄλλα τῆς
ἀδέλφια νὰ μὴν ἔχην καμμία πείραξιν, εἰ δὲ ὅποιος τὴν σκαταλίσην νὰ ἔχῃ τὴν κα-
τάρα μου εἰς μαρτυ / ρίας τῶν κάτωθεν οἱ ὅποιοι γράφου καὶ γράφειν καὶ ὁ μισερ
Λορέντζο εἰς πλέα βεβαίωσιν καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ξενικόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε —

/ — Ἀλέξης Θεολογίτης μάρτυρας —

/ — Λορέτζος Γᾶς βεβαιώνω τᾶνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηλιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Συμβιβασμός

φ. 230^v

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 24/ τὴν σή-
μερον [ὁ μαστρὸ Δη] / μήτρης τῆς Δάφνης ὁμάδι με τὴν συνβίαν του τὴν κερά Χρου-
σίνα κάνου τὸν μπαρὸν τ[αι] / ριασμὸν καὶ συμφωνία ἡγου ὁ ἄνω εἰρημένος μαστρὸ
Δημήτρης λέγειν πῶς τοῦ χρεωστεῖν [ἡ συν] / βίαν του ἡ κερά Χρουσίνα ρεάλια
14/ καὶ ἀκόμη λέγειν σὲ κάποια ἄλλα ὅπου τοῦ ἐκ [...] / λησεν κάνου ρεάλια 16/
ὅπου γίνονται ὅλα ρεάλια 30/ διὰ τὰ ὅποια 30/ ρεάλια ἡ αὐτὴν κερά Χρουσίνα
δίνει τοῦ ἄνωθέν τῆς συνβίου τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν / ἀπὸ γονικόν τῆς εἰς τὴν Ἐμπα-
σιν νὰ εἶναι ἐδικόν του με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην / νὰ εὐρίσκονται πάντα μαζὶν
ὥσάν εἶναι ὅλα τὰ ἀντρόγυνα καὶ ἄνι τύχην θάνατος / τῆς αὐτῆς κερά Χρουσίνας
τὸ αὐτὸν ἄνω εἰρημένον πρᾶμα νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾷ / ται τοῦ αὐτοῦ μαστρὸ Δη-
μήτρην ἐδικόν του νὰ τὸ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶ / μα δικόν του ποὺ
ἔχει τὰ ἄσπρα του δοσμένα εἰ δὲ πάλι καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸς ἐδώνει νὰ / ἔχουν χρόνους